

मराठी

क्र. १२५

वेदान्त

४३४ वे : ११

२३४

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४३४ वे ११ (२६५)

ग्रंथ नाम अमृतानुभव.

विषय म. वेदान्त.

(1)

अगणेशायै नमः॥ असुरस्यै नमः॥ अगुनस्यै नमः॥ यदक्ष
मनाख्ययं मानंदमजमेकलं॥ श्रीमन्नितृतिनाथेतिख्यातं देव
तमाश्रये॥१॥ गुननित्याख्यया लोकसाक्षाद्विद्याहिंसाकरि॥ जयसंज्ञा
नमस्तस्येदयाद्रियेतिरंतरे॥२॥ सार्धकेनचकंस्यार्धसीवयोः स
मस्तपीडो॥ आतुं नस्यक्यते लज्जामिति देतुं दुष्कलं नमुहु॥३॥ आद्वैतमा
सानस्तत्तंदर्शयंतौ परस्परं॥ तौ वंदे जगतामाद्यौ तयोस्तत्तात्त्विकपत
ये॥४॥ मुक्ताग्रायाय मध्याये मुक्ते च मध्यमुत्तये॥ श्रीगणेशमुक्ते मध्या
ये नमः पुण्ये शंभवे॥५॥ टिका॥ हैमिं नरुपाधिकं॥ जीजगायिं ज
नकं॥ त्रिवंदितं मुळिकं॥ देवो देवि॥१॥ ओ प्रीयो म्य प्राणे श्वरा॥ उल
थे आवडि च्यासरो भूतिं॥ चारु सुखलयेका हरि॥ येकांगत्या॥२॥ जये
आवडि ये निवेगो॥ येकमेकांते गिळित आगे॥ किंदै ताये नि पांगे॥ गुन

(2)

शब्दों॥ कें मेळत अनुमाना पिसांदि॥ हा प्रमाणा येवें नेंदि॥ कवशा हि मां॥
॥९१॥ बोला पिलि हि प्य पुसे॥ तें तेणें सिंया वळें वैसे॥ दुजया चा राणी
नसे॥ एक पण हिं हा॥ ९२॥ प्रमाणा प्य परिसरे॥ तें प्रमये प्य आविष्कारें॥
नवल मेचु ई ये धुरे॥ कां हिं ना पणा प्य॥ ९३॥ कां हिं वा हिं अनुमाळ॥ जें दे
से ये रा दा वेळ॥ तें देखे हिं विटाळ॥ जया चा गा विं॥ ९४॥ तेथ नमने कां वे
लि॥ मि के उतिसु ये पातले॥ आं गिला उ नि ना डिलें॥ नां वे ये रां॥ ९५॥ ना हिं
आसयां आस प्रवृत्ति॥ वाढ वितां प्य निवृत्ति॥ याना वां प्य वाय कुं थि॥ फे डिच
ना मा॥ ९६॥ आशि प्रवृत्ति प्य त वं ना हिं॥ मानि वृत्ति हा का ई॥ आतां कै सा
वैसे ठा ई॥ हा निवृत्ति ना माया॥ ९७॥ पै सु र्या सि अं ध का र॥ कै जल हो गो
चर॥ परित मा रि हा उं गर॥ आला जे वि॥ तैसें लटि के ये रा न दे॥ जग ये पे
उजिव डें॥ न घ उ तें हि घ डें॥ या प्य या मा वा॥ ९८॥ हा ग मा या वसें दा वि सु

तमाई कृष्णगौ निवाळि सि॥ आतां माई कृतवं न के सि॥ कवशी च वि॥
 ॥१००॥ शीवशी वशी गुक्त॥ तु जल गुडा काये कृतं॥ ये कहि निधीर धर
 देता सि कां॥ १॥ नावं न पवहु वसें॥ उभउ निसां डिले वसें॥ सचेतनि अ
 वसें॥ तो तं सी नामा॥ २॥ जिउ द्ये तलियां उठे॥ चालु ने पसि सा जणे॥ कां नृ
 सु उरे स्वामि पणे॥ तेहि नाहि॥ ३॥ उवने पाये नि नावं॥ आसु तहि न सा
 हे॥ कि वहु नाने हवे॥ कोहि च ईया॥ ४॥ रात्रि नुरे पिसु या॥ ना तरि
 लवण पाशियां॥ नुरे मिय च ईलयां॥ न दजे सि॥ ५॥ कापु रा मिय छि वे
 नुरे मिय आग मिय करव॥ नुरे मिय न पनावं॥ ते सें ईया॥ ६॥ याचया पायां मि
 पडे॥ किं वंद्य तु पुढां न मडे॥ न पडे मिरा मिडे॥ ने दा मिया॥ ७॥ आ
 पणयां प्रति रवे॥ उदये न करि च जे वि॥ लवंद्य न के ते वि॥ वेदितां हिं
 ॥ ८॥ कांस मोर पण आ पुले॥ नला हिजे कां हिं केले॥ ते सें वंद्य ता घातले॥

हर उ नयेगे ॥ ९ ॥ आकाश-या आरिसा ॥ नुमटे प्रति ॥ विंवा-या सा ॥ हास
मोरन के तैसा ॥ नमस्काराशी ॥ १० ॥ आणी न के तरिन को ॥ हे वनवा से को ये को
परि वंदि तया-चाठावो ॥ उरें म्ये नेदि ॥ ११ ॥ आं गौ नये कुरा सोलु ॥ फेडितां
म्ये तो वा हरितु ॥ कडफी टेल आ तुलु ॥ नुफेडितां म्ये ॥ १२ ॥ नाना विं वपरा
समिसें ॥ ये उ नि ॥ प्रति विं वनासे ॥ नेलें वंद्य तयेरां तैसां ॥ वंदिते नमिं ॥ १३ ॥
नाहिन पाम्ये जेथें सोये ॥ तेथें दिठिचें कां हें ये नेहे ॥ आत्मा फळ ले सुचे पाये
ऐसी यादसा ॥ १४ ॥ गुणा मिया सोय रि का ॥ निर्वळिलि दिप दिप कळिका ॥
तेन काये तुलिका ॥ कापुरा म्ये ॥ १५ ॥ तया दोहिं परस्परे ॥ होये ना जव मेला
रां ॥ तवें दोहिं ये हिचे हिउरे ॥ समिसें म्ये जे विं ॥ १६ ॥ तीवदे तेना जव मिं
यां तें ॥ तवें गेलें वंद्य वंदितें ॥ येईलियां दोहिं तें ॥ स्वर्गा म्ये जे सिं ॥ १७ ॥ किं व
हुनाई याभाका ॥ अद्वैता हि नु उ पाववा ॥ फेडुनियां स्वमुखा ॥ श्री गुरु वंदिला ॥ १८ ॥

(5)

याचया सरल चिनवाई॥ अंगिये कशा हिं दाननां हिं॥ कि गुनसी पडु
आली हिं॥ पवा डुकेला॥ १९॥ कैसें आपणयां आपण॥ दों विणसाय रे पण॥ हा
पाव रनि चित्त सण॥ कां हिने हे॥ २०॥ जग आद्य वे पारिं माये॥ गगना येव
हा हा उ निवा हे॥ किं तो म्यि निनि सा हे॥ ना हि पशा म्यि॥ २१॥ कां पुर्ण ते त रि
आ धार॥ सीध जैसा निर्मर॥ तैसा वर हा हि पाठ गर॥ जया या धरिं॥ २२॥
तमा ते जा कहिं॥ परस्परें निकें ना हिं॥ परिसुय च्या ठाई॥ सुयो म्यि हो ति॥ २३॥
तैसा ये कु लुप तो ते दें॥ तो किं नाना ली नां दे॥ विरु धें आपणयां विरु धें॥
हो तिल काई॥ २४॥ यमो निरी व्य गु न ना थु॥ या दो हि वा द्या चा आर्थु॥ श्री गु
न म्यि परि नां द तु॥ दो हि ठाई॥ २५॥ सुवर्ण आशी ले गो॥ वसति ये के सुवर्णो
ना तरि चंद्र आशी च्यां दि हो॥ चंद्र म्यि जे वि॥ २६॥ नाना का पुन आशी २ पमि
मळु॥ नीळो नि का पुन म्यि के वळु॥ ना तरि गो डि आशी गुळु॥ गुळ म्यि तो॥ २७॥

(6)

तैसा गुनक्षि व्याये निमिसे । ह्यपिये कउ लुसे । जमिकाठी दिसे । दोन
पण । २८ । आरिसां आणी मुभिवं । मिंदिस तसे हे उरिवं । ऐसें जा पुलिये वोळ
विव । जाणे मुनव । २९ । पाहा पा निनं ज निमि देला । तो निर्वे दुये कला । परि
चेतयेत विता जाला । दोळं ने मिय । ३० । जे तो मिये चेत तो मिये चव वि । तैसा
ह्यपि कुझे ह्यपि कुझा वि । गुर निव्य तनां द वि । ऐसे निहा । ३१ । दुर्पणे
विश्र डोळा । आपुले ने टिचा सो हळा । जोगी तां तरिलिळा । सांगता हे ।
३२ । येवं दैता सिउ पसे । ने दु नि डे क्या सि वि सकसे । सोई वि के या अ
तिसे । पो भिवतसे । ३३ । निवृत्ति जया नावं । निवृत्ति जया बरव । जयानि
वृत्ति पिगणी वं । निवृत्ति मिय । ३४ । वांचुनि प्रवृत्ति विरोधे । कानी वृत्ति ये
नि कोधे । आणी जे तैसा वादे । निवृत्ति न ह्ये । ३५ । आपण पे दे उ निराति ।
दिवसा आणी उळ्ळति । आशिका वाहं निवृत्ति । तैसाने हे । ३६ । वोपसि

ता

(7)
 देवेन वळ ॥ देउ निमीर वि किळ ॥ तैसें र ल न के र वळ ॥ चक्रवर्ति ॥ ३१ ॥
 गगन हिं सु नि पो टि ॥ जै चंद्रा म्प पथ के उरी ॥ तै चां दि गी यां तें उ टि ॥ जौ
 गा नि मि कि डे ॥ ३२ ॥ तै सा नि वृ ति प शा का र शा ॥ हा म्पि आ पणी यां आ प शा ॥
 घ्या व या फु ल म्पि जालें घ्रा शा ॥ आ पु लिये द ति ॥ ३३ ॥ दि ठि मु र वा म्पिये व र वे ॥
 पा ठी च या क डु नि पा हा वें ॥ तें आ रि सें चा डोळा वें ॥ ला ग ता ति ॥ ३४ ॥ किं ना
 ति तें गे ल्या ॥ दि व स हा न जालि यां ॥ सु र्य प ण सु या ॥ हो आ वें अ से ॥ ३५ ॥ हा
 गौ नि को रें वा धु नि ॥ द्ये पें प्र मा शे सा धु नि ॥ तै सा न के भ व से नि ॥ गो सा वि ॥
 हा ॥ ३६ ॥ दे सें क र गी ये चि शा ॥ स्व ये न जे नि वृ ति प शा ॥ त या ये श्री च र शा ॥
 वं दी ले दे से ॥ ३७ ॥ आ तां ज्ञान दे वे हा गु ण ॥ श्री गु र न्म र ने ये ण ॥ फे डि लि
 रि शे ॥ च ह्र व यां म्पि ॥ ३८ ॥ ज या ये नि को ना टे ॥ आ स यां म्पि सां प ला टे ॥ प रि
 त हिं रि शे न फि टे ॥ ज या ये कीं ॥ ३९ ॥ ये वं प रा दि का चौ धि ॥ जिव मो क्षा या

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com